

கொங்கு வட்டார நாவல்களில் வாழ்வியல் கூறுகள்

ப. செண்பகவள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி(தன்னாட்சி),
எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு-637205, இந்தியா

Life Elements in Kongu Regional Novels

P. Shenbagavalli a, *

^a Department of Tamil, Vivekanandha College for Women, Elayampalayam, Tiruchengode-637205, India

* Corresponding Author:
Vallisp@gmail.com

ABSTRACT

Kongu regional novels vividly portray the essence of the Kongu region by reflecting its native landscape, dialect, and distinctive way of life. These novels primarily focus on agriculture, livestock rearing, family relationships, and the social challenges associated with rural life. Themes such as farming, land ownership, and the struggles involved in digging wells for irrigation—central to the livelihood of the Kongu region—are recurring subjects in many of these works. Writers such as Chinnappa Bharathi have documented the hardships and struggles of agricultural laborers in novels such as *Thaagam* and *Sangam*. The novels also provide detailed accounts of the unique customs and traditions of the Kongu Vellalar community, including marriage rituals, the leadership role of the Arumaikkarakar in community ceremonies, and the worship of clan deities. The richness and expressive quality of the Kongu Tamil dialect further enhance the authenticity and literary appeal of these works. Among Kongu regional novels, Perumal Murugan's *Madhorubhagan* (One Part Woman) has gained international recognition for its profound portrayal of rural life and social traditions. Likewise, novels such as *Pookkuzhi* explore the transformations of contemporary society, particularly the widening gap between older and younger generations. These works also critically examine how caste consciousness and social status can transform cultural rituals and traditions into instruments of social burden and exclusion, thereby offering significant insights into the evolving socio-cultural realities of the Kongu region.

Keywords: Kongu Vellalar community, Perumal Murugan, *Madhorubhagan*, Kongu region

முன்னுரை

கொங்கு வட்டார நாவல்கள் அந்த மண்ணின் மணம், மக்கள் மொழி மற்றும் அவர்களின் தனித்துவமான வாழ்வியல் முறைகளை உலகுக்கு பறைசாற்றுகின்றன. விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, மற்றும் குடும்ப உறவுகளுக்கு இடையே உள்ள சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு இவை படைக்கப்பட்டுள்ளன.

கொங்கு வட்டார நாவல்களில் வாழ்வியல் கூறுகள்

தொடக்கப்புள்ளி: ஆர். சண்முகசுந்தரத்தின் நாகம்மாள் (1940) நாவலே கொங்கு வட்டார இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறது. இது இந்திய அளவில் முதல் யதார்த்தவாத வட்டார நாவல்களில் ஒன்றாகும்.

விவசாயம் மற்றும் பொருளாதாரம்: கொங்கு மண்டலத்தின் வாழ்வாதாரமான விவசாயம், நிலவுரிமை, மற்றும் கிணறு வெட்டும் போராட்டங்கள் பல நாவல்களில் முக்கியக் கருப்பொருளாக

உள்ளன. சின்னப்ப பாரதி போன்ற எழுத்தாளர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை தாகம், 'சங்கம்' போன்ற நாவல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

பண்பாடு மற்றும் சடங்குகள்: கொங்கு வேளாளர்களின் தனித்துவமான திருமணச் சடங்குகள், 'அருமைக்காரர்' தலைமை தாங்கும் முறைகள், மற்றும் குலதெய்வ வழிபாடு போன்றவை இந்த இலக்கியங்களில் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

மொழி நடை: கொங்கு தமிழின் இனிமையும், அதன் நுட்பமான பேச்சு வழக்குகளும் இந்த நாவல்களுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றன. பெருமாள் முருகனின் மாதொருபாகன் (One Part Woman) கொங்கு வட்டார இலக்கியங்களில் உலகளவில் பேசப்பட்ட ஒரு மிக முக்கியமான நாவலாகும்.

கதைக்களம் மற்றும் கதைச்சுருக்கம்

மையக்கரு: திருச்செங்கோட்டுப் பின்னணியில், திருமணமாகி 12 ஆண்டுகளாகக் குழந்தை இல்லாத காளி - பொன்னா தம்பதியரின் வேதனையையும், சமூகம் அவர்களை நடத்தும் விதத்தையும் இந்நாவல் பேசுகிறது. அந்த ஒரு இரவு: திருச்செங்கோட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோவில் தேர்த்திருவிழாவின் 14-ஆம் நாள் இரவு, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு, அந்நிய ஆண்களுடன் உறவு கொண்டு கருத்தரிக்க அனுமதிக்கப்படும் ஒரு பண்டைய சடங்கைப் (நிமித்தம்) பற்றி இக்கதை விவரிக்கிறது. உளவியல் போராட்டம்: தன் மனைவியின் மீது அதீத அன்பு கொண்ட காளிக்கும், எப்படியாவது ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுவிடத் துடிக்கும் பொன்னாவிற்கும் இடையிலான உணர்வுப் போராட்டமே கதையின் உயிர்நாடி.

முக்கியக் கதாபாத்திரங்கள்

காளி: தன் நிலத்தையும், மாடுகளையும், மனைவியையும் நேசிக்கும் ஒரு எளிய விவசாயி. குழந்தை இல்லை என்ற சமூக ஏளனத்தால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர். பொன்னா: காளியின் மீது மிகுந்த காதல் கொண்டவன். ஆனால் 'மலடி' என்ற வசையைத் துடைக்க எதையும் செய்யத் துணியும் ஒரு பெண் கதாபாத்திரம். திருச்செங்கோடு மலை: கதையில் இந்த மலையே ஒரு உயிருள்ள கதாபாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்ச்சைகளும் தாக்கமும்

சர்ச்சை: 2014-ஆம் ஆண்டு இந்நாவல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் சடங்குகளைத் தவறாகச் சித்தரிப்பதாகக் கூறி பெரும் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

எழுத்தாளரின் முடிவு: இந்த அழுத்தங்களால் பெருமாள் முருகன் "எழுத்தாளன் பெருமாள் முருகன் இறந்துவிட்டான்" என்று அறிவித்து எழுதுவதை நிறுத்தினார்.

நீதிமன்றத் தீர்ப்பு: பின்னர் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் கருத்துச் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டி, "எழுத்தாளனை வாழவிடுங்கள்" என்று தீர்ப்பளித்தது. இந்நாவலுக்குப் பின் தொடர்ச்சியாக 'ஆலண்டாப்பட்டி' மற்றும் 'அர்த்தநாரீ' என இரண்டு மாற்று முடிவுகளைக் கொண்ட நாவல்களைப் பெருமாள் முருகன் எழுதினார். 'மாதொருபாகன்' நாவலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அந்தச் சடங்கின் வரலாற்று மற்றும் சமூகப் பின்னணியைப் பார்ப்போம்.

சடங்கின் பின்னணி (நிமித்தம்)

திருச்செங்கோடு வைகாசி விசாகத் தேர்த்திருவிழா: நாவலின் படி, திருச்செங்கோட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோவில் தேர்த்திருவிழாவின் 14-ஆம் நாள் இரவு இந்தக் குறிப்பிட்ட சடங்கு நடப்பதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூகக் கட்டுப்பாடு தளர்வு: அன்று ஒரு இரவு மட்டும் சாதி, மதம் மற்றும் திருமணக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படும். குழந்தை இல்லாத பெண்கள், கோவிலுக்கு வரும் அந்நிய ஆடவர்களுடன் (அவர்களைச் சாமியாகக் கருதி) உறவு கொள்ளலாம்.

சாமிகொடுத்த பிள்ளை: இதன் மூலம் பிறக்கும் குழந்தை 'சாமி கொடுத்த பிள்ளை' என்று அழைக்கப்படும். அந்தப் பிள்ளைக்குச் சமூகத்தில் அங்கீகாரம் உண்டு என்றும், அது குடும்பத்தின் வாரிசாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றும் நாவல் கூறுகிறது.

வரலாற்று மற்றும் இலக்கியத் தரவுகள்

வாய்மொழி வரலாறு: பெருமாள் முருகன் இச்சடங்கினைப் பற்றித் தனது ஊர் பெரியவர்கள் மற்றும் வாய்மொழித் தரவுகள் மூலமாகக் கேட்டறிந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மானுடவியல் ஆய்வு: சில மானுடவியலாளர்கள் மற்றும் சமூக ஆய்வாளர்கள், பழங்கால சமூகங்களில் வாரிசு இல்லாமை ஒரு பெரிய குறையாகக் கருதப்பட்டபோது, குலத்தை வளர்க்க இது போன்ற சில 'சடங்கு ரீதியான விலக்குகள்' (Ritual License) இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

சர்ச்சை: ஆனால், கொங்கு மண்டலத்தைச் சேர்ந்த பல அமைப்புகள் மற்றும் பொதுமக்கள், இத்தகைய சடங்கு வரலாற்றில் எப்போதும் இருந்ததே இல்லை என்றும், இது தங்களது ஊர் மற்றும் பெண் தெய்வங்களின் பெருமையைச் சிறுமைப்படுத்துவதாகவும் கூறிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

நீதிமன்றத்தின் பார்வை

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் தனது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்ப்பில், ஒரு புனைகதையில் (Fiction) வரும் செய்திகளை அப்படியே வரலாற்று உண்மையாகக் கருத வேண்டியதில்லை என்றும், எழுத்தாளருக்குக் கற்பனை செய்யவும் சமூகத்தை விமர்சிக்கவும் முழு உரிமை உண்டு என்றும் கூறித் தடையை நீக்கியது.

கொங்கு மண்டலத்தின் வாழ்வியல் என்பது உழைப்பையும், விருந்தோம்பலையும், தனித்துவமான குலமுறைச் சடங்குகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த மண்ணின் மணத்தை நாவல்களில் பிரதிபலிக்கும் சில சுவாரசியமான பழக்கவழக்கங்கள் அருமைக்காரர் மற்றும் அருமைக்காரி முறை:

கொங்கு வேளாளர் சமூகத்தில் திருமணங்களை நடத்தி வைக்க பிராமணர்களுக்குப் பதிலாக, அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்களே தலைமை தாங்குவர். இவர்களை 'அருமைக்காரர்' என்று அழைப்பார்கள். தாலி கட்டுவது முதல் அனைத்துச் சடங்குகளையும் இவர்களே முன்னின்று நடத்துவது இந்த மண்ணின் தனிச்சிறப்பு.

கைக்கூலி மற்றும் திருமணச் சடங்குகள்

பரியம் போடுதல்: திருமணத்திற்கு முன்னதாகப் பெண் வீட்டாருக்குக் குறிப்பிட்ட தொகையைப் பரியமாகத் தரும் முறை இன்றும் பல கிராமங்களில் நடைமுறையில் உள்ளது.

மங்கல வாழ்த்து: கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் பாடியதாகக் கருதப்படும் மங்கல வாழ்த்து பாடப்படாமல் கொங்குத் திருமணங்கள் நிறைவடையாது.

குலதெய்வம் மற்றும் 'கூட்டம்' முறை:

கொங்கு மக்கள் தங்களை 'கூட்டம்' (Clan) அடிப்படையில் அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஒரே கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 'பங்காளி'களாகக் கருதப்படுவதால் அவர்களுக்குள் திருமண உறவு கிடையாது. குலதெய்வ வழிபாடு என்பது இவர்களுக்கு உயிர்மூச்சு போன்றது. ஆண்டுதோறும் 'பொங்கல்' வைத்து கிடா வெட்டிச் கொண்டாடுவது ஒரு பெரும் சமூக நிகழ்வாக இருக்கும்.

விவசாயப் பழக்கவழக்கங்கள்:

ஏறு தழுவுதல்: ஜல்லிக்கட்டு போலவே கொங்கு மண்டலத்தில் 'எருது விடுதல்' மற்றும் காளையானை வளர்ப்பது கௌரவமாகக் கருதப்படுகிறது.

கிணறு வெட்டுதல்: கொங்கு நாவல்களில் கிணறு வெட்டுவது என்பது வெறும் விவசாய வேலை மட்டுமல்ல, அது ஒரு வாழ்நாள் சாதனை அல்லது ஒரு பெரும் போராட்டமாகச் சித்தரிக்கப்படும் (உதாரணம்: பெருமாள் முருகனின் ஏறுவெயில்).

உணவு மற்றும் விருந்தோம்பல்

விருந்தினர்களை 'வாங்கோ.. உக்காருங்க..' என உபசரிப்பதில் கொங்கு மக்கள் பெயர் பெற்றவர்கள். கம்பஞ்சோறு, ராகி களி, அரிசிப்பருப்பு சாதம், மற்றும் கொள்ளுப் பருப்பு ஆகியவை இவர்களின் பாரம்பரிய உணவுகள்.

கொங்கு வேளாளர்களின் திருமணச் சடங்குகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மிகவும் தனித்துவமானவை. இவை பிராமணச் சடங்குகளுக்கு மாற்றாக, அந்த மண்ணின் மரபுகளைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கொங்குத் திருமணத்தின் முக்கியச் சடங்குகள்

அருமைக்காரர் தலைமை: கொங்குத் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பவர் 'புரோகிதர்' அல்ல; அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த, மனைவியுடன் வாழும் பெரியவரான அருமைக்காரர் தான் தலைமை தாங்குவார். பெண்களுக்கு 'அருமைக்காரி' என்ற பொறுப்பு உண்டு.

மங்கல வாழ்த்து: கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் பாடியதாகக் கூறப்படும் மங்கல வாழ்த்து பாடல் திருமணத்தின் போது பாடப்படும். இது கொங்கு மக்களின் குலவரலாறு மற்றும் வாழ்வியலைப் போற்றும் பாடலாகும்.

பரியம் போடுதல்: திருமண உறுதிப்பாட்டிற்காக மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டாருக்குப் பொன் மற்றும் பணம் வழங்கும் சடங்கு. இது இன்றும் சில கிராமங்களில் மிக முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது.

குடிநாசுவர் மற்றும் குயவர் பங்கு: திருமணத்தில் குடிநாசுவர் (நாவிதர்) கத்தி வைத்துச் சடங்கு செய்வது, குயவர் மண்பாண்டங்கள் (அரசாணிக்கால் பாணைகள்) வழங்குவது என அனைத்துச் சமூகத்தினரின் பங்களிப்பும் இதில் இருக்கும்.

சீர் வரிசை: பெண்ணுக்கு வழங்கப்படும் சீர் என்பது வெறும் பொருள் மட்டுமல்ல, அது அந்தப் பெண்ணின் சமூகப் பாதுகாப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

சுவாரசியமான சடங்குகள்

பட்டம் கட்டுதல்: மணமக்களின் நெற்றியில் மாமன் முறையிலுள்ளவர்கள் தங்கப் பட்டம் கட்டுவது கௌரவமாகக் கருதப்படுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்: வானில் இருக்கும் அருந்ததி நட்சத்திரத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம் இல்லற வாழ்வு தூய்மையாக அமையும் என்பது நம்பிக்கை.

ஆரத்தி எடுத்தல்: திருஷ்டி கழிக்கவும், மங்கலத்தை வேண்டவும் சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள்.

இந்தச் சடங்குகள் அனைத்தையும் விரிவாகப் பதிவு செய்த நாவல்கள் பல உள்ளன. குறிப்பாக, 'மாதொருபாகன்' போன்ற நாவல்களில் இத்தகைய சடங்குகளின் சமூகப் பின்னணி ஆழமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

காலமாற்றமும், உலகமயமாக்கலும் கொங்கு மண்டலத்தின் பாரம்பரியத் திருமணச் சடங்குகளில் மிகப்பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளன. நவீன காலத்தில் இந்தச் சடங்குகள் எவ்வாறு உருமாறியுள்ளன என்பதைப் பார்ப்போம்:

நவீன கால மாற்றங்கள்

அருமைக்காரர் முறை குறைதல்: ஒரு காலத்தில் சமூகப் பெரியவர்களான அருமைக்காரர்களே திருமணத்தை நடத்தினர். இன்று பல நகரத்துத் திருமணங்களில், வசதி மற்றும் நேரமின்மை காரணமாக மீண்டும் பிராமணப் புரோகிதர்களைக் கொண்டு சடங்குகள் செய்யும் போக்கு அதிகரித்துள்ளது. இருப்பினும், விழிப்புணர்வு உள்ள சிலர் இன்றும் 'தமிழ் வழித் திருமணங்களை' முன்னெடுக்கின்றனர்.

மங்கல வாழ்த்து: மூன்று நாட்கள் பாடப்பட்ட நீண்ட மங்கல வாழ்த்து பாடல்கள் இப்போது சுருக்கப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலிநாடாக்கள் (Audio) மூலம் இசைக்கப்படுகின்றன. நேரடிப் பாடகர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது.

சமூகப் பிணைப்பு சிதைதல்: முன்னெல்லாம் ஊரே திரண்டு பந்தல் போடுவது, சமையல் செய்வது என ஒரு கூட்டு முயற்சியாகத் திருமணம் இருக்கும். இப்போது அது ஈவென்ட் மேனேஜ்மென்ட் (Event Management) நிறுவனங்களின் கைகளுக்குச் சென்றுவிட்டது.

உணவு முறை: பாரம்பரியமான 'அரிசிப்பருப்பு சாதம்' மற்றும் 'கொள்ளுப் பருப்பு' இடத்தைப் பஃபே (Buffet) முறையிலான வட இந்திய மற்றும் சீன உணவுகள் பிடித்துள்ளன. ஆனாலும், சில கிராமங்களில் இன்றும் வாழை இலை விருந்து மாறாமல் உள்ளது.

புதியவரவுகள்: கொங்குப்பண்பாட்டிற்குச் சம்பந்தமில்லாத 'மெஹந்தி', 'சங்கீத்' மற்றும் 'ப்ரீ-வெடிங் போட்டோஷூட்' போன்றவை இப்போது தவிர்க்க முடியாத அங்கமாகிவிட்டன.

முடிவுரை

நவீன காலத்தின் இத்தகைய மாற்றங்களை, குறிப்பாகப் பழைய தலைமுறைக்கும் புதிய தலைமுறைக்கும் இடையிலான இடைவெளியைப் பெருமாள் முருகனின் பூக்குழி போன்ற நாவல்கள் மிக நுட்பமாகப் பேசுகின்றன. சாதி மற்றும் அந்தஸ்துக்காகச் சடங்குகள் எவ்வாறு ஒரு சுமையாக மாறுகின்றன என்பதையும் இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

References

நாகம்மாள் (1940) நாவல்

பெருமாள் முருகனின் மாதொருபாகன் நாவல்

பெருமாள் முருகனின் பூக்குழி நாவல்

பெருமாள் முருகனின் ஏறுவெயில் நாவல்.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License